

Скуп је одржан у препуној сали Медитеранског спортског центра. Горе главу српски народе, горе главу српски народе Боке которске! Прошли су сви окупатори, па ће проћи и ови! Ничија није горела до зоре!

Наша је обавеза да слободу стечену 1918. године чувамо, зарад жртве наших великих и славних предака, али и зарад напретка и среће наших потомака, поручено је синоћ из Будве, гдје је одржана Централна прослава јубилеја – вијека ослобођења Боке и уједињења.

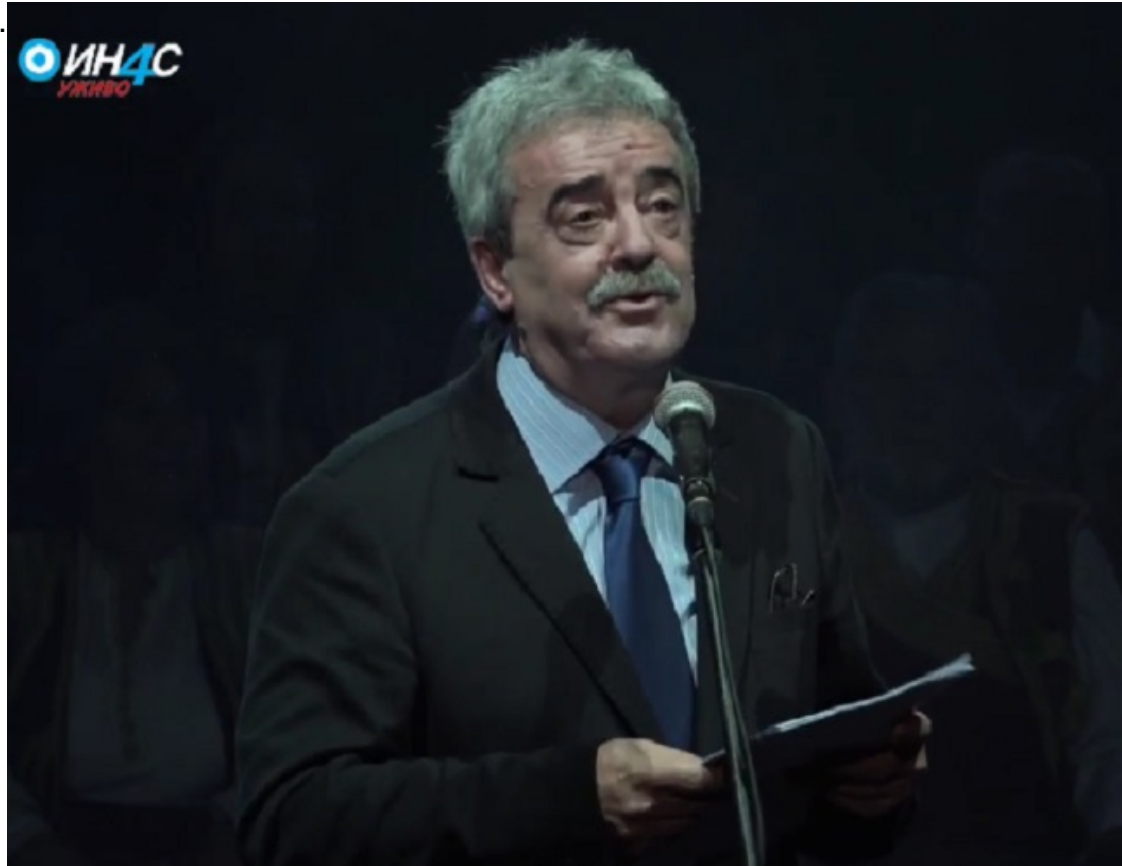
Величанствени скуп, под мотом „Покољења дјела суде“, одржан је у препуној сали Медитеранског спортског центра, а организатор је био „Српски народ Боке“.

Прослава је почела традиционалном химном Црне Горе „Онамо намо“, коју је написао краљ Никола.

Булатовић: Упамет се, браћо!

Први предсједник Црне Горе од увођења вишепартијског система и некадашњи савезни премијер Момир Булатовић истакао је да вијек државног уједињења Боке которске и Црне Горе са Србијом у Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца представља велики датум наше прошлости.

–Прије четири године, када смо обиљежавали почетак Великог рата, присјетили смо се да је тада моћно Аустро-угарско царство војно напало малу и исцрпљену Србију. Циљ није био да је побиједи и освоји. Поклич је био „Србија мора умријети“! Исто се односило и на Црну Гору, мада није било речено. У историји модерног ратовања тешко је наћи сличан примјер објаве рата. Срби нису били добри као робови, већ само као мртви, подсјетио је Булатовић.

На наш понос, истакао је он, краљ Никола – цар јунака се није уплашио, већ је стао уз братску Србију и Русију и објавио рат и Аустро-угарској и Њемачкој.

–Нажалост, опште ратне прилике су довеле до црногорског војничког пораза и одлуке краља Николе да распусти војску и напусти Црну Гору. Те, 1916. године, Црна Гора је као држава престала да постоји. Аустро-угарска окупација, потпомогнута шпанском грозницом и великом глађу и сиротињом, показала је јасну намјеру да царству треба простор, али без локалног становништва. Долазак српске војске у Црну Гору, а посебну у Боку Которску, није дакле могао бити чин уништења Црне Горе, него њене поновне успоставе. Истина на новим основама. Када би мало размислили и данашњи црногорски властодршци би постали свјесни – да није било 1. децембра 1918. године, не би било ни

мајског референдума из 2006. године и тзв. обнове државне самосталности Црне Горе, казао је Булатовић.

Он је указао на огромне жртве које је однио Први свјетски рат.

–Често замишљам Србију у којој су оних 1300 каплара остали живи, изродили дјецу и радовали се унуцима. И Црну Гору из које Аустро-угари нису интернирали у Мађарску цвијет наших мушких глава, којима се никада није сазнало ни броја ни стрва. Камо те лијепе среће. Све те жртве заслужују поштовање и захвалност. Шта год ми тренутно мислили, оне су уграђене у наш животни код. Оне нам доносе исконски страх од људске глупости и одвратне себичности. Оне треба да упозоре куда ове двије страшне људске мане могу довести. Свакога, а посебно нас у Црној Гори. Зато, упамет се браћо, нагласио је Булатовић.

Он је осудио забрану уласка у Црној Гори истакнутим српским интелектуалцима.

–На нашу свеукупну срамоту, десило се и то “чудо невиђено” – академику Матији Бећковићу и тројци српских интелектуалаца, професора универзитета забрањем је улазак у Црну Гору. То се не може отћутати. То се не смије прећутати. Против такве самовоље, чистог безакоња и страшне незнавености сваки одговоран човјек мора да дигне глас. Зато вас молим да ову моју ријеч схватите као крик против безумља које је захарало у нашем државном врху, казао је Булатовић.

Кривокапић: Бока се директно ујединила са Србијом

Скуп је благословио протојереј Српске православне цркве, ставрофор Момчило Кривокапић – архијерејски намјесник бококторски.

-Прије сто година, сваки Бокел од Дебелог бријега до Спича знао је да није Црногорац, а сваки је Црногорац знао да је Србин, нагласио је он.

